



EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Brüsszel, 2024. április 3.
(OR. en)

2022/0398(COD)

PE-CONS 95/23

JAI 1719
COPEN 465
DROIPEN 188
ENFOPOL 556
CODEC 2583

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy:	AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE az uniós korlátozó intézkedések megsértése bűncselekményi tényállásainak és szankcióinak meghatározásáról és az (EU) 2018/1673 irányelv módosításáról
--------	--

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2024/... IRÁNYELVE

(…)

az uniós korlátozó intézkedések megsértése bűncselekményi tényállásainak
és szankcióinak meghatározásáról
és az (EU) 2018/1673 irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen 83. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel az uniós korlátozó intézkedések megsértésének az Európai Unió működéséről szóló szerződés 83. cikke (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelő bűncselekményi területnek történő minősítéséről szóló, 2022. november 28-i (EU) 2022/2332 tanácsi határozatra¹ és különösen annak 1. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

¹ HL L 308., 2022.11.29., 18. o.

² HL C 184., 2023.5.25., 59. o.

³ Az Európai Parlament 2024. március 12-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

- (1) Az uniós korlátozó intézkedések eredményes alkalmazásának és az uniós belső piac integritásának biztosítása, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségén belüli nagyfokú biztonság elérése érdekében minimumszabályokat szükséges megállapítani az említett uniós korlátozó intézkedések megsértésére vonatkozó bűncselekményi tényállások és szankciók meghatározásával kapcsolatban.
- (2) Az uniós korlátozó intézkedések, például a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztásával, a pénzeszközök és gazdasági erőforrások rendelkezésre bocsátásának tilalmával és az Európai Unió valamely tagállamának területére való belépés és azon történő áthaladás tilalmával kapcsolatos intézkedések, valamint az ágazati gazdasági intézkedések és a fegyverembargók az Európai Unióról szóló szerződés (a továbbiakban: EUSZ) 21. cikkében meghatározott közös kül- és biztonságpolitika célkitűzéseinek előmozdítása szempontjából alapvető fontosságú eszközök. E célkitűzések közé tartozik az Unió értékeinek, biztonságának, függetlenségének és integritásának védelme, a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és a nemzetközi jogi alapelvek megszilárdítása és támogatása, valamint a béke megőrzése, a konfliktusok megelőzése és a nemzetközi biztonság erősítése az ENSZ Alapokmányának céljaival és elveivel összhangban.
- (3) Az uniós korlátozó intézkedések eredményes alkalmazásának biztosításához a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi és nem büntetőjogi szankciókat kell előírniuk ezen uniós korlátozó intézkedések megsértése esetére, beleértve az azokban meghatározott kötelezettségeket, például a jelentéstételi kötelezettséget is. Emellett e szankcióknak az uniós korlátozó intézkedések kijátszására is ki kell terjedniük.

- (4) Az uniós korlátozó intézkedések hatékony alkalmazása az uniós korlátozó intézkedéseket megsértő bűncselekmények fogalommeghatározására vonatkozó közös minimumszabályokat tesz szükségessé. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ilyen magatartás bűncselekménynek minősüljön, ha az szándékos és uniós korlátozó intézkedésnek minősülő tilalmat vagy kötelezettséget, vagy – amennyiben az intézkedés nemzeti szintű végrehajtására van szükség – uniós korlátozó intézkedést végrehajtó nemzeti rendelkezésben meghatározott tilalmat vagy kötelezettséget sért. Bizonyos magatartások akkor is bűncselekménynek kell, hogy minősüljenek, ha súlyos gondatlanságból követik el azokat. Az ebben az irányelvben meghatározott bűncselekmények tekintetében a „súlyos gondatlanság” fogalmát a nemzeti jognak megfelelően kell értelmezni, figyelembe véve az Európai Unió Bíróságának vonatkozó ítélkezési gyakorlatát. Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok úgy döntsenek, hogy az uniós korlátozó intézkedések 10 000 EUR-nál kisebb értékű pénzeszközöket, gazdasági erőforrásokat, árukat, szolgáltatásokat, ügyleteket vagy tevékenységeket érintő megsértése nem minősül bűncselekménynek. Bizonyos jogsértések ezen irányelv hatálya alól történő kizárása nem érinti az uniós korlátozó intézkedéseket előíró jogi aktusokban megállapított azon kötelezettségeket, amelyek célja annak biztosítása, hogy a jogsértések hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi vagy nem büntetőjogi szankciókkal legyenek büntethetők.
- (5) Az uniós korlátozó intézkedéseket előíró jogi aktusok mentességek vagy eltérések formájában kivételeket állapíthatnak meg az azokban megállapított tilalmak alól. Az uniós korlátozó intézkedéseket előíró jogi aktusokban előírt mentesség hatálya alá tartozó vagy a tagállamok illetékes hatóságai által – az uniós korlátozó intézkedéseket előíró jogi aktusokkal összhangban – eltérés útján engedélyezett magatartás nem tekinthető az uniós korlátozó intézkedés megsértésének.

- (6) Az uniós korlátozó intézkedések hatékony alkalmazásához közös minimumszabályokra van szükség a pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások befagyasztásával járó intézkedések megsértése esetén, a vonatkozó tanácsi rendeletekben meghatározottak szerint. Az ilyen intézkedések közé tartozik a pénzeszközöknek vagy gazdasági erőforrásoknak a pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások befagyasztására vonatkozó intézkedések hatálya alá tartozó természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek részére vagy javára, közvetlenül vagy közvetve történő rendelkezésre bocsátásának a tilalma, valamint az ugyanezen személyekhez, szervezetekhez vagy szervekhez tartozó, azok tulajdonában vagy birtokában lévő vagy ellenőrzése alatt álló valamennyi pénzeszköz és gazdasági erőforrás befagyasztására vonatkozó kötelezettség.
- (7) Az uniós korlátozó intézkedések magukban foglalják a belépési korlátozásokat (utazási tilalmakat) is, amelyeknek ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk. Ezek az intézkedések, amelyek megállapítására általában az EUSZ 29. cikke alapján elfogadott tanácsi határozatban, végrehajtására pedig a nemzeti jog útján kerül sor, előírják a tagállamok számára, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket annak megakadályozására, hogy a jegyzékbe vett személyek belépjenek a tagállam területének valamennyi zónájába vagy átutazzanak azon.
- (8) A tagállamokat ösztönzik arra, hogy fordítsanak különös figyelmet az állampolgárság és a tartózkodási hely megadására szolgáló mechanizmusokra annak megakadályozása érdekében, hogy az uniós korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek ezeket a mechanizmusokat az ilyen uniós korlátozó intézkedések megsértésére használják.

- (9) Bűncselekménynek kell tekinteni a 2009/81/EK⁴, a 2014/23/EU⁵, a 2014/24/EU⁶ vagy a 2014/25/EU⁷ európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá tartozó bármely formájú ügylet megkötését vagy folytatását, ideértve a pénzügyi ügyleteket is, valamint közbeszerzési vagy koncessziós szerződések odaítélését vagy végrehajtásának folytatását harmadik állammal vagy harmadik állam szerve közvetlen vagy közvetett tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló szervezetekkel és szervekkel, amennyiben az adott magatartás tilalma vagy korlátozása uniós korlátozó intézkedésnek minősül.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/81/EK irányelve (2009. július 13.) a honvédelem és biztonság területén egyes építési beruházásra, árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló, ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérők által odaítélt szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról, valamint a 2004/17/EK és 2004/18/EK irányelv módosításáról (HL L 216., 2009.8.20., 76. o.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/23/EU irányelve (2014. február 26.) a koncessziós szerződésekről (HL L 94., 2014.3.28., 1. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.).

- (10) Az uniós korlátozó intézkedések közé tartozik az áruk vagy szolgáltatások kereskedelmének, behozatalának, kivitelének, eladásának, vételének, átadásának, továbbításának vagy szállításának tilalma is. Az ilyen tilalmak megsértése bűncselekménynek minősül, beleértve azt az esetet is, amikor az árukat harmadik országból vagy harmadik országba hozzák be vagy viszik ki abból a célból, hogy azokat olyan rendeltetési helyre szállítsák, amelyre vonatkozóan az említett áruk behozatalának, kivitelének, eladásának, vételének, átadásának, továbbításának vagy szállításának tilalma uniós korlátozó intézkedés. A technikai segítségnyújtás, a brókertevékenység, a biztosítás és az ezen árukhoz vagy szolgáltatásokhoz kapcsolódó bármely egyéb szolgáltatás közvetlen vagy közvetett nyújtása szintén bűncselekménynek minősül. E célból az „árúk” fogalma magában foglalja az Európai Uniónak a Tanács által 2023. február 20-án elfogadott közös katonai listáján⁸ szereplő vagy az (EU) 2021/821 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁹ I. és IV. mellékletében felsorolt termékeket, például katonai technológiát és felszereléseket, árukat, szoftvereket és technológiát.
- (11) Az uniós korlátozó intézkedések közé tartoznak a pénzügyi szolgáltatások nyújtására vagy a pénzügyi tevékenységek végzésére vonatkozó ágazati gazdasági és pénzügyi intézkedések is. Az ilyen pénzügyi szolgáltatások és tevékenységek közé többek között – de nem kizárólag – a következők tartoznak: finanszírozás és pénzügyi támogatás nyújtása, befektetés és befektetési szolgáltatások nyújtása, átruházható értékpapírok és pénzpiaci eszközök kibocsátása, betétek elfogadása, speciális pénzügyi üzenetszolgáltatások nyújtása, bankjegyekkel való kereskedelem, hitelminősítési szolgáltatások nyújtása, valamint kriptoeszközök és -tárcák rendelkezésre bocsátása. Ezeknek az ágazati gazdasági és pénzügyi intézkedéseknek a megsértése bűncselekménynek kell, hogy minősüljön.

⁸ HL C 72., 2023.2.28., 2. o.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/821 rendelete (2021. május 20.) a kettős felhasználású termékek kivitelére, az azokkal végzett brókertevékenységre, az azokkal kapcsolatos technikai segítségnyújtásra, valamint azok tranzitjára és transzferjére vonatkozó uniós ellenőrzési rendszer kialakításáról (HL L 206., 2021.6.11., 1. o.).

- (12) Az uniós korlátozó intézkedések közé tartoznak a pénzügyi szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatások nyújtására vonatkozó ágazati gazdasági és pénzügyi intézkedések is. Az ilyen szolgáltatások közé többek között – de nem kizárólag – a következők tartoznak: jogi tanácsadási szolgáltatások, bizalmi vagyonkezelési szolgáltatások, PR-szolgáltatások, számviteli, könyvvizsgálati, könyvelési és adótanácsadási szolgáltatások, üzletviteli és vezetési tanácsadási, informatikai tanácsadási, műsorszolgáltatási, építészeti és mérnöki szolgáltatások nyújtása. Ezeknek az ágazati gazdasági és pénzügyi intézkedéseknek a megsértése bűncselekménynek minősül.
- (13) Ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az olyan kötelezettséget róna természetes személyekre, amely sértené az (EU) 2016/343 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁰ 7. cikkében és az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) 48. cikkében foglalt, az önvádra kötelezés tilalmához és a hallgatáshoz való jogot.
- (14) Az uniós korlátozó intézkedések hatékony alkalmazása az uniós korlátozó intézkedéseket kijátszó magatartást megvalósító bűncselekmények meghatározásaira vonatkozó közös minimumszabályokat tesz szükségessé.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/343 irányelve (2016. március 9.) a büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről (HL L 65., 2016.3.11., 1. o.).

- (15) Az uniós korlátozó intézkedéseket kijátszó magatartás egyre elterjedtebb példája a jegyzékbe vett személyek, szervezetek és szervek azon gyakorlata, hogy az említett jegyzékbe vett személyek, szervezetek vagy szervek közvetlen vagy közvetett tulajdonában lévő, birtokában lévő vagy ellenőrzése alatt álló pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat használnak fel, ruháznak át harmadik félnek, vagy az ezen pénzeszközökkel vagy gazdasági erőforrásokkal kapcsolatos rendelkezési jogot más módon gyakorolják. Emellett szintén az uniós korlátozó intézkedéseket kijátszó magatartásnak minősül a hamis vagy megtévesztő információ közlésének vagy hiányos releváns információk megadásának gyakorlata annak eltitkolása céljából, hogy a jegyzékbe vett személy, szervezet vagy szerv a tényleges tulajdonosa vagy haszonélvezője az uniós korlátozó intézkedés hatálya alá tartozó pénzeszközöknek vagy gazdasági erőforrásoknak. Ezért az uniós korlátozó intézkedéseket kijátszó ilyen magatartások ezen irányelv értelmében bűncselekménynek kell, hogy minősüljenek.
- (16) Az uniós korlátozó intézkedéseket előíró jogi aktusokban meghatározott, az illetékes közigazgatási hatóságok felé történő bejelentési kötelezettség teljesítésének elmulasztása ezen irányelv értelmében bűncselekménynek kell, hogy minősüljön.
- (17) Az uniós korlátozó intézkedések hatékony alkalmazása az illetékes hatóságok által az olyan tevékenységek folytatására adott engedélyekben foglalt egyedi feltételek megsértését vagy teljesítésének elmulasztását megvalósító bűncselekmények meghatározására vonatkozó közös minimumszabályokat is szükségessé tesz, amelyek ilyen engedély hiányában az uniós korlátozó intézkedésben rögzített tiltás vagy korlátozás megsértésének minősülnének. Az engedély hiányában végzett bármely tevékenység – az eset körülményeitől függően – a pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások befagyasztásából, utazási tilalmakból, fegyverembargókból vagy egyéb ágazati gazdasági és pénzügyi intézkedésekből álló uniós korlátozó intézkedések megsértésének tekinthető.

- (18) A jogi szakma tagállamok által meghatározott képviselőinek ezen irányelv hatálya alá kell tartozniuk, így kötelezni kell őket arra, hogy bejelentsék az uniós korlátozó intézkedések megsértését, amikor szolgáltatásaikat szakmai tevékenységek, például jogi, pénzügyi és kereskedelmi szolgáltatások keretében nyújtják. Egyértelműen fennáll a kockázata annak, hogy a jogi szakma e képviselőinek szolgáltatásaival az uniós korlátozó intézkedések megsértése céljából visszaélnek. Szükség van azonban kivételekre az olyan információk bejelentése vonatkozásában, amelyeket valamely ügyfelük hoz tudomásukra vagy valamely ügyfelükről szereznek be az ügyfelük jogi helyzetének megállapításakor vagy az ügyfél bírósági eljárásban vagy azzal kapcsolatban történő védelmének vagy képviselőjének ellátása során, ideértve az eljárás megindítására vagy az annak elkerülésére vonatkozó tanácsadást. Az ilyen jogi tanácsadásra ezért továbbra is vonatkoznia kell a szakmai titoktartási kötelezettségnek, kivéve, ha a jogi szakma képviselője szándékosan vesz részt uniós korlátozó intézkedések megsértésében, ha a jogi tanácsadás célja az uniós korlátozó intézkedések megsértése, vagy a jogi szakma képviselője tudatában van annak, hogy ha az ügyfél a jogi tanácsadást az uniós korlátozó intézkedések megsértése céljából kéri.
- (19) Az uniós korlátozó intézkedések nem eredményezhetik a hitelintézetek és pénzügyi intézmények ügyfeleinek hátrányos megkülönböztetését vagy a pénzügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférésből való indokolatlan kizárásukat.

- (20) Ez az irányelv nem szándékozik bűncselekménnyé nyilvánítani a rászorulóknak nyújtott humanitárius segítségnyújtást vagy az alapvető emberi szükségleteket támogató tevékenységeket, amelyeket a pártatlanság, az emberiség, a semlegesség és a függetlenség elvével, valamint adott esetben a nemzetközi humanitárius joggal összhangban nyújtanak.
- (21) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó bűncselekmények elkövetésére való felbujtást, vagy az azok elkövetéséhez nyújtott bűnsegélyt bűncselekménnyé kell nyilvánítani. Az ezen irányelv szerinti bizonyos bűncselekmények elkövetésének kísérletét szintén bűncselekménnyé kell nyilvánítani.
- (22) Az ezen irányelvben meghatározott uniós korlátozó intézkedések megsértésével kapcsolatos bűncselekményekért természetes személyekre kiszabott szankcióknak hatékonyaknak, visszatartó erejűeknek és arányosaknak kell lenniük. Ebből a célból természetes személyek esetében meg kell határozni a szabadságvesztés felső büntetési tételének minimumszintjét. A büntetőeljárások során járulékos szankcióknak vagy intézkedéseknek is rendelkezésre kell állniuk.

- (23) Mivel az uniós korlátozó intézkedések hatálya jogi személyekre is kiterjed, az ilyen jogi személyeket felelősségre kell vonni az uniós korlátozó intézkedések megsértéséhez kapcsolódó, ebben az irányelvben meghatározott bűncselekményekért. A „jogi személyek” körébe ezért minden olyan jogalany beletartozik, amely az alkalmazandó jog értelmében ilyen jogállással rendelkezik, kivéve az államokat, a közhatalmi jogosítványokat gyakorló közjogi szerveket, illetve a nemzetközi közjogi szervezeteket. Ezen irányelv célkitűzéseinek elérése érdekében azon tagállamoknak, amelyek joga rendelkezik a jogi személyek büntetőjogi felelősségéről, gondoskodniuk kell arról, hogy joguk az ezen irányelvben meghatározottak szerint hatékony, visszatartó erejű és arányos büntetőjogi szankciótípusokat és -mértékeket írjon elő. Ezen irányelv célkitűzéseinek elérése érdekében azon tagállamoknak, amelyek joga nem rendelkezik jogi személyek büntetőjogi felelősségéről, biztosítaniuk kell, hogy joguk az ezen irányelvben meghatározottak szerint hatékony, visszatartó erejű és arányos nem büntetőjogi szankciótípusokat és -mértékeket írjon elő. Az ezen irányelvben meghatározott bűncselekmények tekintetében ezen irányelv által előírt maximális mértékű pénzbírságokat kell alkalmazni legalább az ilyen bűncselekmények legsúlyosabb formáira. A kiszabott szankció hatékonyságának, visszatartó erejének és arányosságának biztosítása érdekében fontos figyelembe venni a magatartás súlyosságát, valamint az érintett jogi személyek egyéni, pénzügyi és egyéb körülményeit. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a pénzbírságok maximális mértékét vagy az érintett jogi személy teljes globális árbevételének bizonyos százalékában, vagy rögzített összegekben határozzák meg. Ezen irányelv átültetésekor a tagállamoknak el kell dönteniük, hogy az említett két lehetőség közül melyiket fogják alkalmazni.

- (24) Amennyiben a jogi személyekkel szemben kiszabandó pénzbírságok meghatározásakor a tagállamok a teljes globális árbevétel kritériumának alkalmazása mellett döntenek, meg kell fontolniuk, hogy ezt az árbevételt a bűncselekmény elkövetésének évét megelőző üzleti év alapján vagy a pénzbírság kiszabásáról szóló határozatot megelőző üzleti év alapján számítják-e ki. A tagállamoknak meg kell fontolniuk szabályok előírását is azon esetekre, amikor a pénzbírság összegét nem lehet a jogi személy által a bűncselekmény elkövetésének évét megelőző üzleti évben vagy a pénzbírság kiszabásáról szóló határozatot megelőző üzleti évben elért teljes globális árbevétel alapján meghatározni. Ilyen esetekben lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy más kritériumokat – így például egy eltérő üzleti évben elért teljes globális árbevételt – vegyenek figyelembe. Amennyiben az említett szabályok többek között rögzített összegű pénzbírságokat határoznak meg, nem szükséges, hogy az említett összegek maximális mértéke elérje a rögzített összegekben megadott maximális mértékű pénzbírságokra vonatkozó minimumkövetelményként ezen irányelvben megállapított mértéket.

- (25) Amennyiben a tagállamok a rögzített összegben meghatározott maximális mértékű pénzbírságok mellett döntenek, ezek mértékét a nemzeti jogban kell meghatározni. Az ilyen pénzbírságok legmagasabb mértékét kell alkalmazni az ezen irányelvben meghatározott olyan legsúlyosabb bűncselekményformákra, amelyeket pénzügyi erővel rendelkező jogi személyek követnek el. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy meghatározzák a pénzbírságok említett legmagasabb mértékének kiszámítási módszerét, beleértve az azokra vonatkozó egyedi feltételeket is. A tagállamok felkérést kapnak arra, hogy – a nemzeti jogukban meghatározott eljárásokkal összhangban – az inflációs rátákra és a pénzben kifejezett érték egyéb ingadozásaira való tekintettel rendszeresen felülvizsgálják a rögzített összegekben megadott pénzbírságok mértékét. Azon tagállamoknak, amelyeknek pénzneme nem az euro, a pénzbírságok maximális mértékét saját pénznemükben, az ezen irányelv hatálybalépésének napján az ezen irányelvben euróban meghatározott mértékeknek megfelelően kell meghatározniuk. Ezek a tagállamok felkérést kapnak arra, hogy a pénzbírságok mértékét az átváltási árfolyam alakulására való tekintettel is rendszeresen vizsgálják felül.
- (26) A pénzbírságok maximális mértékének meghatározása nem sérti a büntetőeljárásban eljáró bírák vagy bíróságok arra vonatkozó mérlegelési jogkörét, hogy egyedi ügyekben megfelelő szankciókat szabjanak ki. Mivel ezen irányelv nem határozza meg a pénzbírságok minimális mértékét, a bíráknak vagy a bíróságoknak minden esetben az érintett jogi személy egyéni, pénzügyi és egyéb körülményeit, valamint a magatartás súlyosságát figyelembe véve kell a megfelelő büntetéseket kell kiszabniuk.

- (27) A kiszabható szankciók mértékét tovább kell közelíteni, és e szintek eredményességét az elkövetett bűncselekmény súlyosságát tükröző, közös súlyosító körülmények bevezetésével kell elősegíteni. A „súlyosító körülmények” fogalmát vagy olyan tényekként kell értelmezni, amelyek lehetővé teszik a bíró számára, hogy ugyanazon bűncselekményért szigorúbb büntetéseket szabjon ki, mint az ilyen tények felmerülése nélkül szokásosan kiszabott büntetés, vagy annak lehetőségeként, hogy több bűncselekményt együttesen vegyenek figyelembe a szankció mértékének növelése érdekében. A tagállamoknak nemzeti jogukkal összhangban biztosítaniuk kell, hogy az alábbiak közül legalább az egyik súlyosító körülménynek minősüljön: ha a bűncselekményt a 2008/841/IB tanácsi kerethatározatban¹¹ meghatározottak szerinti bünszervezet keretében követték el; ha a bűncselekmény hamis vagy hamisított okiratok felhasználásával járt; ha a bűncselekményt egy szakmai szolgáltató az ilyen szakmai szolgáltatókra vonatkozó szakmai kötelezettségek megsértésével követte el; ha a bűncselekményt hivatalos személy követte el feladatai ellátása során, aki bármilyen érintett tisztviselő lehet, függetlenül attól, hogy hivatalos tisztséget tölt-e be az Unióban, a tagállamokban vagy harmadik országokban, vagy más, közfeladatot ellátó személy; ha a bűncselekmény közvetlenül vagy közvetve jelentős anyagi hasznot generált vagy annak révén jelentős kiadásokat kerültek el, vagy ennek bekövetkezésével számoltak; ha az elkövető bizonyítékokat semmisít meg vagy tanúkat vagy panaszosokat félemlít meg vagy befolyásol; vagy ha a természetes vagy jogi személyt korábban jogerősen elítélték. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az említett súlyosító körülmények közül legalább egy lehetséges súlyosító körülményként kerüljön megállapításra a jogrendszerükben a súlyosító körülményekre alkalmazandó szabályokkal összhangban. Mindenesetre változatlanul a bíró vagy a bíróság mérlegelési jogkörébe kell, hogy tartozzon annak megállapítása, hogy az egyes ügyek konkrét körülményeinek figyelembevételével növelje-e vagy csökkentse a büntetést.

¹¹ A Tanács 2008/841/IB kerethatározata (2008. október 24.) a szervezett bűnözés elleni küzdelemről (HL L 300., 2008.11.11., 42. o.).

- (28) A tagállamoknak a nemzeti joggal összhangban biztosítaniuk kell, hogy a következők közül legalább az egyik enyhítő körülménynek minősülhessen: ha az elkövető olyan információt szolgáltat az illetékes hatóságok számára, amelyhez azok egyébként nem tudtak volna hozzájutni, ezáltal segítséget nyújtva számukra más elkövetők azonosításában vagy felelősségre vonásában; vagy ha az elkövető olyan információt szolgáltat az illetékes hatóságok számára, amelyhez azok egyébként nem tudtak volna hozzájutni, ezáltal segítséget nyújtva számukra bizonyíték megszerzésében. Az enyhítő körülmények értékelése során változatlanul a bíró vagy a bíróság mérlegelési jogkörébe kell tartoznia annak a döntésnek, hogy az egyes ügyek konkrét körülményeinek figyelembevételével enyhébb büntetést szab-e ki. E körülmények magukban foglalhatják a szolgáltatott információk jellegét, időzítését és terjedelmét, valamint az elkövető együttműködésének szintjét.

- (29) A pénzeszközök és gazdasági erőforrások uniós korlátozó intézkedések általi befagyasztása közigazgatási jellegű intézkedés. Következésképpen meg kell különböztetni a 2014/42/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹² említett büntetőjogi jellegű befagyasztási intézkedésektől. A tagállamoknak lehetővé kell tenniük az ezen irányelvben említett bűncselekmények elkövetési eszközeinek és az azokból származó jövedelmeknek a befagyasztását és elkobzását. Azok a tagállamok, amelyekre nézve a 2014/42/EU irányelv kötelező, ennek során az említett irányelvvel összhangban kell eljárniuk. Ezenkívül, különösen azokban az esetekben, amikor a jegyzékbe vett személy vagy a jegyzékbe vett szervezet vagy szerv képviselője uniós korlátozó intézkedések kijátszását megvalósító bizonyos jogsértéseket követ el vagy vesz részt ilyenek elkövetésében, lehetővé kell tenni az uniós korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztását és elkobzását, még akkor is, ha azok nem minősülnek a 2014/42/EU irányelv szerinti eszköznek vagy jövedelemnek. Ilyen körülmények között az eltitkolás következtében a jegyzékbe vett személy, szervezet vagy szerv változatlanul hozzáférhet az uniós korlátozó intézkedések tárgyát képező, eltitkolt pénzeszközökhöz vagy gazdasági erőforrásokhoz, maradéktalanul használhatja őket, és rendelkezhet velük. Az ilyen pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat ezért a 2014/42/EU irányelvvel összhangban be kell fagyasztani és el kell kobozni. Ez nem sértheti jóhiszemű harmadik felek jogait.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2014/42/EU irányelve (2014. április 3.) a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról (HL L 127., 2014.4.29., 39. o.).

- (30) A tagállamoknak meg kell állapítaniuk az elévülési időkre vonatkozó, ahhoz szükséges szabályokat, hogy felléphessenek az uniós korlátozó intézkedések megsértéséhez kapcsolódó bűncselekmények ellen, az olyan nemzeti szabályok sérelme nélkül, amelyek nem határoznak meg elévülési időt a nyomozás, bírósági eljárás és végrehajtás tekintetében. Ezen irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az ezen irányelvben megállapított elévülési időknél rövidebb elévülési időket állapítsanak meg, feltéve, hogy a jogrendszerükben bizonyos, a nemzeti joggal összhangban meghatározható cselekmények esetén az ilyen elévülési idők megszakíthatók vagy felfüggeszthetők.
- (31) Tekintettel különösen az elkövetők nemzetközi tevékenységeire, valamint az ezen irányelvben meghatározott bűncselekmények határokon átnyúló jellegére és a határokon átnyúló nyomozások lefolytatásának lehetőségére, a tagállamoknak az ilyen bűncselekmények elleni eredményes küzdelem érdekében meg kell állapítaniuk joghatóságukat.
- (32) Az uniós korlátozó intézkedések megsértése sikeres kivizsgálásának és büntetőeljárás alá vonásának biztosítása érdekében a tagállamoknak hathatós nyomozási eszközöket kell az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátaniuk, például olyan, a nemzeti joguk értelmében rendelkezésre álló eszközöket, amelyek a szervezett bűnözés vagy más súlyos bűncselekmények elleni küzdelemre szolgálnak, ha és amennyiben az említett eszközök alkalmazása a nemzeti jogban foglaltak szerint a bűncselekmények jellegét és súlyosságát tekintve megfelelő és arányos. Az ilyen eszközök közé tartozhat a kommunikáció lehallgatása, a leplezett megfigyelés, beleértve az elektronikus megfigyelést, az ellenőrzött szállítás, a bankszámlák figyelemmel kísérése és egyéb pénzügyi nyomozási eszközök. Ezeket az eszközöket az arányosság elvével összhangban és a Charta maradéktalan tiszteletben tartásával kell alkalmazni. A személyes adatok védelméhez való jogot mindenképpen tiszteletben kell tartani.

- (33) Az (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹³ 4. cikkében említett azon személyek, akik olyan – a munkájukkal kapcsolatos tevékenységeik keretében a tudomásukra jutott – információkat jelentenek be az illetékes hatóságoknál, amelyek az uniós korlátozó intézkedések korábbi, folyamatban lévő vagy tervezett megsértésére vonatkoznak, ideértve a kijátszásukra tett kísérleteket is, ezzel összefüggésben megtorlásnak lehetnek kitéve. Az ilyen bejelentő személyek erősíthetik az uniós korlátozó intézkedések érvényesítését olyan információk nyújtásával, amelyek például az uniós korlátozó intézkedések megsértésével kapcsolatos tényekkel és körülményekkel, valamint az érintett magánszemélyekkel, vállalkozásokkal és harmadik országokkal kapcsolatosak. Ezért biztosítani kell, hogy olyan megfelelő intézkedések álljanak rendelkezésre, amelyek lehetővé teszik e bejelentő személyek számára bizalmas csatornák használatát, az illetékes hatóságok értesítését, és megvédik őket a megtorlástól. E célból elő kell írni, hogy az uniós korlátozó intézkedések megsértésének bejelentésére és az e jogsértéseket bejelentő személyek védelmére az (EU) 2019/1937 irányelv – az abban meghatározott feltételek mellett – alkalmazandó legyen.
- (34) A hatékony, integrált és koherens jogérvényesítési rendszer biztosítása érdekében a tagállamoknak meg kell szervezniük a belső együttműködést és kommunikációt a közigazgatási és büntetőjogi jogérvényesítésben részt vevő valamennyi illetékes hatóságuk között.

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1937 irányelve (2019. október 23.) az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről (HL L 305., 2019.11.26., 17. o.).

- (35) Az uniós korlátozó intézkedések megsértésének eredményes kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása érdekében a tagállami illetékes hatóságoknak – saját hatáskörükön belül és az alkalmazandó jogi kerettel összhangban – együtt kell működniük az Europollal, az Eurojusttal és az Európai Ügyészséggel, valamint e szerveken keresztül egymással. A tagállamok illetékes nemzeti hatóságainak emellett gyakorlati kérdésekben információkat kell megosztaniuk egymással és a Bizottsággal. A Bizottság szükség esetén szakértőkből és gyakorlati szakemberekből álló hálózatot hozhat létre a bevált gyakorlatok megosztása és a tagállamok illetékes hatóságainak támogatása érdekében az uniós korlátozó intézkedések megsértésével kapcsolatos bűncselekmények kivizsgálásának megkönnyítése céljából. Az ilyen segítségnyújtás nem vonhatja maga után a Bizottság részvételét a tagállamok illetékes hatóságai által lefolytatott ügyek kivizsgálásában és büntetőeljárás alá vonásában, és nem értelmezhető úgy, hogy magában foglalja a Bizottság pénzügyi támogatását vagy bármely más költségvetési kötelezettségvállalását.

- (36) Az ezen irányelvben meghatározott bűncselekmények eredményes kezelése érdekében a tagállamok illetékes hatóságainak pontos, következetes és összehasonlítható statisztikai adatokat kell gyűjteniük az említett bűncselekményekről. A tagállamoknak ezért gondoskodniuk kell arról, hogy megfelelő rendszert működtessenek az ezen irányelvben meghatározott bűncselekményekre vonatkozó statisztikai adatok rögzítése és előállítása, valamint a meglévő ilyen adatok továbbítása céljából. Fontos, hogy az említett statisztikai adatokat a tagállamok a jogérvényesítési tevékenységek stratégiai és operatív tervezésére, az uniós korlátozó intézkedések megsértéséhez kapcsolódó bűncselekmények mértékének és tendenciáinak elemzésére, valamint a polgárok tájékoztatására használják fel. A tagállamoknak továbbítaniuk kell a Bizottság számára az uniós korlátozó intézkedések megsértésével kapcsolatos eljárásokra vonatkozó, az egész tagállamon belül központosított vagy decentralizált szinten már létező adatokból kinyert, releváns statisztikai adatokat. A Bizottságnak értékelését a tagállamok által továbbított statisztikai adatok alapján rendszeresen értékelnie kell és jelentés formájában közzé kell tennie az eredményeket.
- (37) Az (EU) 2018/1673 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁴ módosításával gondoskodni kell arról, hogy az uniós korlátozó intézkedések megsértése a pénzmosás említett irányelv szerinti alapcselekményének minősüljön.
- (38) Tekintettel arra, hogy az uniós korlátozó intézkedések megsértésében részt vevő természetes és jogi személyek felelősségre vonása nem várathat magára, a tagállamoknak hatályba kell léptetniük azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek a hatálybalépésétől számított 12 hónapon belül megfeleljenek.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1673 irányelve (2018. október 23.) a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 284., 2018.11.12., 22. o.).

- (39) Az EUSZ-hez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (40) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban Írország 2023. március 3-án kelt levelében bejelentette, hogy részt kíván venni ennek az irányelvnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (41) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az uniós korlátozó intézkedések megsértéséhez kapcsolódó bűncselekmények fogalommeghatározására vonatkozó közös minimumszabályok megállapítását, valamint az uniós korlátozó intézkedések megsértéséhez kapcsolódó bűncselekményekre vonatkozó hatékony, visszatartó erejű és arányos büntetőjogi szankciók meglétének biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, figyelemmel arra, hogy az uniós korlátozó intézkedések megsértése határokon átnyúló jellegű, és alááshatja a nemzetközi béke és biztonság megőrzésére, valamint az Unió közös értékeinek fenntartására irányuló uniós célkitűzések elérését, ezen irányelv terjedelme és hatása miatt azonban e célok az Unió szintjén jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az EUSZ 5. cikkében foglalt elvével összhangba. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

- (42) Ezen irányelv végrehajtása során a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a büntetőeljárásban a gyanúsítottak vagy vádlottak eljárási jogait tiszteletben tartsák. E tekintetben az ezen irányelvből eredő kötelezettségek nem érinthetik a büntetőeljárás keretén belüli eljárási garanciákra vonatkozó uniós jogszabályok – különösen a 2010/64/EU¹⁵, a 2012/13/EU¹⁶, a 2013/48/EU¹⁷, az (EU) 2016/343, az (EU) 2016/800¹⁸ és az (EU) 2016/1919¹⁹ európai parlamenti és tanácsi irányelv – szerinti tagállami kötelezettségeket.

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.).

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/48/EU irányelve (2013. október 22.) a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.).

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/800 irányelve (2016. május 11.) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról (HL L 132., 2016.5.21., 1. o.).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1919 irányelve (2016. október 26.) a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről (HL L 297., 2016.11.4., 1. o.).

- (43) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen a Chartában elismert elveket, ideértve a szabadsághoz és a biztonsághoz való jogot, a személyes adatok védelmét, a vállalkozás szabadságát, a tulajdonhoz való jogot, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, az ártatlanság védelmét és a védelemhez való jogot, ideértve az önvádra kötelezés tilalmát és a hallgatás jogát, a bűncselekmények és szankciók törvényességének és arányosságának elveit, ideértve a büntetőjogi szankciók visszaható hatálya tilalmának elvét, valamint a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmának elvét. Ez az irányelv az említett jogok és elvek teljes körű tiszteletben tartására törekszik, és azt ennek megfelelően kell végrehajtani,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk
Tárgy és hatály

Ez az irányelv minimumszabályokat állapít meg a bűncselekményi tényállások és az uniós korlátozó intézkedések megsértése esetén alkalmazandó szankciók meghatározására vonatkozóan.

2. cikk
Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „uniós korlátozó intézkedések”: az Unió által az EUSZ 29. cikke vagy az EUMSZ 215. cikke alapján elfogadott korlátozó intézkedések;
2. „jegyzékbe vett személy, szervezet vagy szerv”: olyan természetes vagy jogi személy, szervezet vagy szerv, aki vagy amely uniós korlátozó intézkedések hatálya alá tartozik;
3. „pénzeszközök”: bármilyen pénzügyi eszköz és gazdasági előny, beleértve – de nem kizárólag – az alábbiakat:
 - a) készpénz, csekk, pénzkövetelés, váltó, fizetési megbízás és egyéb fizetési eszközök;
 - b) pénzügyi intézményeknél vagy egyéb szervezeteknél elhelyezett betétek, számlaegyenlegek, adósságok és adósságkötelezvények;

- c) nyilvánosan és zárt körben forgalmazott értékpapírok és hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, beleértve a részvényeket és részesedéseket, az értékpapírokat megtestesítő igazolásokat, a kötvényeket, a váltókat, az opciós utalványokat, a fedezetlen kötvényeket és a származtatott ügyleteket;
 - d) kamatok, osztalékok, vagy vagyoni eszközökből származó vagy azok által képzett egyéb jövedelem vagy értéktöbblet;
 - e) hitelek, beszámítási jogok, garanciák, teljesítési biztosítékok vagy egyéb pénzügyi kötelezettségvállalások;
 - f) hitellevelek, fuvarlevelek, adásvételi szerződések;
 - g) pénzeszközökben vagy pénzügyi forrásokban fennálló érdekeltséget bizonyító okiratok;
 - h) az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁰ 3. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott kriptoeszközök;
4. „gazdasági erőforrások”: bármilyen materiális vagy immateriális, ingó vagy ingatlan eszköz, amely nem minősül pénzeszköznek, de felhasználható pénzeszközök, áruk vagy szolgáltatások megszerzésére;
5. „pénzeszközök befagyasztása”: a pénzeszközök mozgásának, átutalásának, módosításának, felhasználásának, az azokhoz való hozzáférésnek, illetve olyan kezelésének a megakadályozása, amely változást eredményezne a pénzeszközök mennyisége, összege, elhelyezkedése, tulajdonlása, birtoklása, jellege, rendeltetése tekintetében, vagy olyan változást okozna, amely lehetővé tenné a pénzeszközök felhasználását, ideértve a portfóliókezelést is;

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 40. o.).

6. „gazdasági erőforrások befagyasztása”: annak megakadályozása, hogy a gazdasági erőforrásokat pénzeszközök, áruk vagy szolgáltatások megszerzésére használják fel, beleértve – de nem kizárólag – azok eladását, bérbeadását vagy jelzáloggal való megterhelését.

3. cikk

Az uniós korlátozó intézkedések megsértése

- (1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a következő magatartások bűncselekménynek minősüljenek, ha azokat szándékosan, és uniós korlátozó intézkedésnek minősülő tilalom vagy kötelezettség vagy uniós korlátozó intézkedést végrehajtó nemzeti rendelkezésben meghatározott tilalom vagy kötelezettség megsértésével követik el, amennyiben nemzeti szintű végrehajtásra van szükség:
- a) pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások közvetlenül vagy közvetve történő rendelkezésre bocsátása jegyzékbe vett személy, szervezet vagy szerv részére vagy javára, uniós korlátozó intézkedésnek minősülő tilalom megsértésével;
 - b) jegyzékbe vett személyhez, szervezethez vagy szervhez tartozó, annak tulajdonában vagy birtokában lévő vagy ellenőrzése alatt álló pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások befagyasztásának elmulasztása, uniós korlátozó intézkedésnek minősülő kötelezettséget megsértve;
 - c) jegyzékbe vett természetes személy tagállam területére való belépésének vagy azon való átutazásának lehetővé tétele, uniós korlátozó intézkedésnek minősülő tilalom megsértésével;

- d) ügyletek kötése vagy folytatása harmadik állammal, harmadik állam szerveivel, vagy harmadik állam vagy harmadik állambeli szervek közvetlen vagy közvetett tulajdonában lévő vagy ellenőrzése alatt álló szervezetekkel vagy szervekkel, ideértve közbeszerzési vagy koncessziós szerződések odaítélését vagy végrehajtásának folytatását, amennyiben az adott magatartás tilalma vagy korlátozása uniós korlátozó intézkedésnek minősül;
- e) áruk kereskedelme, behozatala, kivitele, eladása, vétele, átadása, továbbítása vagy szállítása, továbbá az említett árukhoz kapcsolódóan brókertevékenység, technikai segítségnyújtás biztosítása vagy egyéb szolgáltatások nyújtása, amennyiben az adott magatartás tilalma vagy korlátozása uniós korlátozó intézkedésnek minősül;
- f) pénzügyi szolgáltatások nyújtása vagy pénzügyi tevékenységek végzése, amennyiben az adott magatartás tilalma vagy korlátozása uniós korlátozó intézkedésnek minősül;
- g) az f) pontban említettektől eltérő szolgáltatások nyújtása, amennyiben az adott magatartás tilalma vagy korlátozása uniós korlátozó intézkedésnek minősül;
- h) uniós korlátozó intézkedés kijátszása az alábbi módszerekkel:
 - i. jegyzékbe vett személy, szervezet vagy szerv közvetlen vagy közvetett tulajdonában vagy birtokában lévő vagy ellenőrzése alatt álló és uniós korlátozó intézkedés értelmében befagyasztható pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások felhasználása, harmadik félre történő átruházása, vagy az azokkal kapcsolatos rendelkezési jog más módon történő gyakorlása e pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások eltitkolása céljából;

- ii. hamis vagy megtévesztő információ közlése annak eltitkolása céljából, hogy a jegyzékbe vett személy, szervezet vagy szerv a tényleges tulajdonosa vagy haszonélvezője az uniós korlátozó intézkedés értelmében befagyasztható pénzeszközöknek vagy gazdasági erőforrásoknak;
 - iii. jegyzékbe vett természetes személy által, vagy jegyzékbe vett szervezet vagy szerv képviselője által azon uniós korlátozó intézkedésnek minősülő kötelezettség teljesítésének elmulasztása, amely szerint a hozzá tartozó, tulajdonában vagy birtokában lévő vagy ellenőrzése alatt álló, valamely tagállam joghatósága alá tartozó pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat be kell jelentenie az illetékes közigazgatási hatóságoknak;
 - iv. uniós korlátozó intézkedésnek minősülő olyan kötelezettség teljesítésének elmulasztása, amely szerint közölni kell az illetékes közigazgatási hatóságokkal a befagyasztott pénzeszközökre vagy gazdasági erőforrásokra vonatkozó információkat, vagy olyan információkat, amelyek jegyzékbe vett személyekhez, szervezetekhez vagy szervekhez tartozó, azok tulajdonában vagy birtokában lévő vagy ellenőrzése alatt álló, valamely tagállam területén található olyan pénzeszközökre vagy gazdasági erőforrásokra vonatkoznak, amelyek nincsenek befagyasztva, amennyiben az ilyen információkat szakmai kötelezettség teljesítése során szerezték meg;
- i) az illetékes hatóságok által olyan tevékenységek folytatására kiadott engedélyekben foglalt feltételek megsértése vagy teljesítésének elmulasztása, amelyek ilyen engedély hiányában uniós korlátozó intézkedésnek minősülő tilalom vagy korlátozás megsértésének minősülnek.

- (2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a következő magatartás nem minősül bűncselekménynek:
- a) az e cikk (1) bekezdésének a), b) és h) pontjában felsorolt magatartás, amennyiben az 10 000 EUR-nál kisebb értékű pénzeszközöket vagy gazdasági erőforrásokat érint;
 - b) az e cikk (1) bekezdésének d)–g) és i) pontjában felsorolt magatartás, amennyiben az 10 000 EUR-nál kisebb értékű árukat, szolgáltatásokat, ügyleteket vagy tevékenységeket érint;

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 10 000 EUR-s küszöbértéket vagy azt meghaladó értéket az e cikk (1) bekezdésének a), b) és d)–i) pontjában felsorolt, egymással összefüggő és azonos jellegű magatartások sorozata révén is el lehessen érni, amennyiben ezeket a magatartásokat ugyanaz az elkövető követte el.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés e) pontjában felsorolt magatartás akkor is bűncselekménynek minősüljön, ha azt súlyos gondatlanságból követték el, legalább azokban az esetekben amikor az adott magatartás az Európai Unió közös katonai listáján szereplő termékekre vagy az (EU) 2021/821 rendelet I. és IV. mellékletében felsorolt kettős felhasználású termékekre vonatkozik.
- (4) Az (1) bekezdés egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy kötelezettséget róna a jogi szakma képviselőire olyan információk bejelentése vonatkozásában, amelyeket valamely ügyfelük hoz tudomásukra vagy valamely ügyfelükről szereznek be az ügyfél jogi helyzetének megállapításakor vagy az ügyfél bírósági eljárásban vagy azzal kapcsolatban történő védelmének vagy képviselésének ellátása során, ideértve az eljárás megindítására vagy az annak elkerülésére vonatkozó tanácsadást is.

- (5) Az (1), (2) és (3) bekezdés egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy bűncselekménnyé nyilvánítja a rászorulóknak nyújtott humanitárius segítségnyújtást vagy az alapvető emberi szükségleteket támogató tevékenységeket, amelyeket a pártatlanság, az emberiség, a semlegesség és a függetlenség elvével, valamint adott esetben a nemzetközi humanitárius joggal összhangban nyújtanak.

4. cikk

Felbujtás, bűnsegély és kísérlet

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy bűncselekményként büntetendő legyen a 3. cikkben említett bűncselekmények elkövetésére való felbujtás, és az azok elkövetéséhez nyújtott bűnsegély.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a 3. cikk (1) bekezdésének a) és c)–g) pontjában, valamint h) pontjának i. és ii. alpontjában említett bűncselekmények elkövetésének kísérlete bűncselekményként büntetendő legyen.

5. cikk

Természetes személyekkel szemben kiszabható szankciók

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 3. és 4. cikkben említett bűncselekmények hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi szankciókkal legyenek büntetendők.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikkben említett bűncselekmények szabadságvesztéssel járó maximális büntetéssel legyenek büntetendők.

- (3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy:
- a) a 3. cikk (1) bekezdése h) pontja iii. és iv. alpontjának hatálya alá tartozó bűncselekmények legalább egy év szabadságvesztéssel járó maximális büntetéssel legyenek büntetendők, amennyiben a bűncselekménnyel érintett pénzeszköz vagy gazdasági erőforrás értéke legalább 100 000 EUR a bűncselekmény elkövetésének időpontjában;
 - b) a 3. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjának, valamint h) pontja i. és ii. alpontjának hatálya alá tartozó bűncselekmények legalább öt év szabadságvesztéssel járó maximális büntetéssel legyenek büntetendők, amennyiben a bűncselekménnyel érintett pénzeszköz vagy gazdasági erőforrás értéke legalább 100 000 EUR a bűncselekmény elkövetésének időpontjában;
 - c) a 3. cikk (1) bekezdése c) pontjának hatálya alá tartozó bűncselekmény legalább három év szabadságvesztéssel járó maximális büntetéssel legyen büntetendő;
 - d) a 3. cikk (1) bekezdése d)–g) és i) pontjának hatálya alá tartozó bűncselekmények legalább öt év szabadságvesztéssel járó maximális büntetéssel legyenek büntetendők, amennyiben a bűncselekménnyel érintett áruk, szolgáltatások, ügyletek vagy tevékenységek értéke legalább 100 000 EUR a bűncselekmény elkövetésének időpontjában;
 - e) amennyiben a 3. cikk (1) bekezdése e) pontjának hatálya alá tartozó bűncselekmény az Európai Unió közös katonai listáján szereplő eszközöket vagy az (EU) 2021/821 rendelet I. és IV. mellékletében felsorolt kettős felhasználású termékeket érint, akkor a bűncselekmény legalább öt év szabadságvesztéssel járó maximális büntetéssel legyen büntetendő, függetlenül az érintett termékek értékétől.

- (4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 100 000 EUR-s küszöbértéket vagy azt meghaladó értéket a 3. cikk (1) bekezdése a), b), valamint d)–i) pontjának hatálya alá tartozó, egymással összefüggő és azonos jellegű bűncselekmények sorozata révén is el lehessen érni, amennyiben ezeket a bűncselekményeket ugyanaz az elkövető követte el.
- (5) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. és a 4. cikkben említett bűncselekményeket elkövető természetes személyekkel szemben járulékos büntetőjogi vagy nem büntetőjogi szankciókat vagy intézkedéseket lehessen alkalmazni, amelyek magukban foglalhatják a következőket:
- a) a magatartás súlyosságával, valamint az érintett természetes személy egyéni, pénzügyi és egyéb körülményeivel arányos pénzbírságok;
 - b) az olyan tevékenységek végzésére vonatkozó engedélyek visszavonása, amelyek a releváns bűncselekmény elkövetését eredményezték;
 - c) eltiltás a bűncselekmény elkövetésére használttal azonos típusú vezető beosztás betöltésétől egy adott jogi személyen belül;
 - d) közhivatali tisztségek betöltésétől való ideiglenes eltiltás;
 - e) közérdek fennállása esetén, eseti értékelést követően az elkövetett bűncselekményre és a kiszabott szankciókra vagy intézkedésekre vonatkozó bírósági határozat egészének vagy egy részének közzététele, amely csak kellően indokolt kivételes esetekben tartalmazhatja az elítélt személyek személyes adatait.

6. cikk

Jogi személyek felelőssége

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a jogi személyeket felelősségre lehessen vonni a 3. és 4. cikkben említett olyan bűncselekményért, amelyet javukra bármely olyan személy követett el – akár egyénileg, akár az érintett jogi személy valamely szervezeti egységének részeként eljárva –, aki az említett jogi személyen belül vezető beosztást tölt be, a következők alapján:
 - a) a jogi személy képviselőjére való jogosultság;
 - b) a jogi személy nevében gyakorolt döntési jogkör; vagy
 - c) a jogi személyen belüli irányítás gyakorlásának joga.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a jogi személyeket felelősségre lehessen vonni abban az esetben, ha valamely, az e cikk (1) bekezdésében említett személy által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé, hogy az adott jogi személynek alárendelt valamely személy a jogi személy javára a 3. és a 4. cikkben említett valamely bűncselekményt elkövesse.
- (3) A jogi személyek e cikk (1) és (2) bekezdése alapján fennálló felelőssége nem zárja ki az olyan természetes személyek elleni büntetőeljárást, akik tettesként követik el a 3. és 4. cikkben említett bűncselekményeket, illetve azokban felbujtóként vagy bűnsegédként vesznek részt.

7. cikk

Jogi személyekkel szembeni szankciók

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 6. cikk alapján felelősségre vont jogi személy olyan hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi vagy nem büntetőjogi szankciókkal vagy intézkedésekkel legyen sújtható, amelyek büntetőjogi vagy nem büntetőjogi pénzbírságokat is magukban foglalnak, és amelyekbe egyéb büntetőjogi vagy nem büntetőjogi szankciók vagy intézkedések is beletartozhatnak, mint például:
- a) állami kedvezményekből vagy támogatásokból való kizárás;
 - b) a közfinanszírozásból való kizárás, ideértve a közbeszerzési eljárásokat, a vissza nem térítendő támogatásokat és a koncessziókat is;
 - c) az üzleti tevékenység gyakorlásától való eltiltás;
 - d) az olyan tevékenységek végzésére vonatkozó engedélyek visszavonása, amelyek a releváns bűncselekmény elkövetését eredményezték;
 - e) bírósági felügyelet alá helyezés;
 - f) bíróság által elrendelt felszámolás;
 - g) a bűncselekmény elkövetésére használt létesítmények bezárása;
 - h) közérdek fennállása esetén az elkövetett bűncselekményre és a kiszabott szankciókra vagy intézkedésekre vonatkozó bírósági határozat egészének vagy egy részének közzététele, a magánélet és a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályok sérelme nélkül.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikk (1) bekezdésében említett bűncselekményekért a 6. cikk alapján felelősségre vont jogi személy büntetőjogi vagy nem büntetőjogi pénzbírsággal legyen büntethető, amelynek összege arányos kell, hogy legyen a magatartás súlyosságával, valamint az érintett jogi személy egyéni, pénzügyi és egyéb körülményeivel. A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ilyen pénzbírság felső tétele ne legyen kevesebb, mint:

- a) a 3. cikk (1) bekezdése h) pontja iii. és iv. alpontjának hatálya alá tartozó bűncselekmények esetében:
 - i. a jogi személy által a bűncselekmény elkövetését megelőző üzleti évben vagy a pénzbírság kiszabásáról szóló határozatot megelőző üzleti évben elért teljes globális árbevétel 1%-a; vagy
 - ii. 8 000 000 EUR-nak megfelelő összeg;
- b) a 3. cikk (1) bekezdése a)–g) pontjának, h) pontja i. és ii. alpontjának, valamint i) pontjának hatálya alá tartozó bűncselekmények esetében:
 - i. a jogi személy által a bűncselekmény elkövetését megelőző üzleti évben vagy a pénzbírság kiszabásáról szóló határozatot megelőző üzleti évben elért teljes globális árbevétel 5%-a; vagy
 - ii. 40 000 000 EUR-nak megfelelő összeg;

A tagállamok megállapíthatnak szabályokat azokra az esetekre, amikor a pénzbírság összegét nem lehet a jogi személy által a bűncselekmény elkövetését megelőző üzleti évben vagy a pénzbírság kiszabásáról szóló határozatot megelőző üzleti évben elért teljes globális árbevétel alapján meghatározni.

8. cikk
Súlyosító körülmények

Amennyiben a következő körülmények nem tartoznak a 3. és a 4. cikkben említett bűncselekmények tényállási elemei közé, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a következő körülmények közül egy vagy több – a nemzeti joggal összhangban – súlyosító körülménynek legyen tekinthető:

- a) a bűncselekményt a 2008/841/IB tanácsi kerethatározat meghatározása szerinti bűnszervezet keretében követték el;
- b) a bűncselekmény hamis vagy hamisított okirat elkövető általi felhasználásával járt;
- c) a bűncselekményt egy szakmai szolgáltató az ilyen szakmai szolgáltatókra vonatkozó szakmai kötelezettségek megsértésével követte el;
- d) a bűncselekményt hivatalos személy követte el feladatai ellátása során;
- e) a bűncselekmény közvetlenül vagy közvetve jelentős anyagi hasznot generált, vagy a várakozások szerint generált volna, vagy annak révén jelentős kiadásokat kerültek el, amennyiben az ilyen hasznok vagy kiadások megállapíthatók;
- f) az elkövető bizonyítékokat semmisített meg vagy tanúkat vagy panaszosokat félemlített meg;
- g) a természetes vagy jogi személyt korábban már jogerősen elítélték a 3. és 4. cikk hatálya alá tartozó bűncselekmények miatt.

9. cikk
Enyhítő körülmények

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. és a 4. cikkben említett vonatkozó bűncselekményekkel kapcsolatban a következő körülmények közül egy vagy több – a nemzeti joggal összhangban – enyhítő körülménynek legyen tekinthető:

- a) az elkövető olyan információt szolgáltat az illetékes hatóságok számára, amelyhez azok egyébként nem tudtak volna hozzájutni, ezáltal segítséget nyújtva számukra más elkövetők azonosításában vagy felelősségre vonásában;
- b) az elkövető olyan információt szolgáltat az illetékes hatóságok számára, amelyhez azok egyébként nem tudtak volna hozzájutni, ezáltal segítséget nyújtva számukra bizonyíték megszerzésében.

10. cikk
Befagyasztás és elkobzás

- (1) A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegyék a 3. és a 4. cikkben említett bűncselekmények elkövetési eszközeinek és az azokból származó jövedelemnek a befagyasztását és elkobzását. Azok a tagállamok, amelyekre nézve kötelező a 2014/42/EU irányelv, azzal összhangban teszik meg az említett szükséges intézkedéseket.
- (2) A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegyék az uniós korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó azon pénzeszközök vagy gazdasági erőforrások befagyasztását és elkobzását, amelyekkel összefüggésben a jegyzékbe vett természetes személy vagy a jegyzékbe vett szervezet vagy szerv képviselője a 3. cikk (1) bekezdése h) pontja i. vagy ii. alpontjának hatálya alá tartozó valamely bűncselekményt elkövette vagy abban részt vett. A tagállamok a 2014/42/EU irányelvvel összhangban hozzák meg az említett szükséges intézkedéseket.

11. cikk
Elévülési idők

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy olyan elévülési időt állapítsanak meg, amely a 3. és 4. cikkben említett bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás, vádemelés, bírósági eljárás és érdemi elbírálás céljára az említett bűncselekmények elkövetését követően elegendő időt biztosít annak érdekében, hogy az említett bűncselekményekkel szemben hatékonyan lehessen fellépni.
- (2) Azon bűncselekmények tekintetében, amelyek esetében a kiszabható büntetés felső határa legalább öt év szabadságvesztés, az (1) bekezdésben említett elévülési idő az említett bűncselekmény elkövetésétől számított legalább öt év.
- (3) A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 3. és 4. cikkben említett bűncselekmény jogerős ítéletben történő elítélését követően kiszabott következő szankciókat az ítélet jogerőre emelkedésének napjától számított legalább öt évig végre lehessen hajtani:
 - a) egy évet meghaladó szabadságvesztés-büntetés; vagy
 - b) a legalább öt évig terjedő szabadságvesztéssel járó maximális büntetéssel büntetendő bűncselekmény esetében kiszabott szabadságvesztés-büntetés.
- (4) A (2) és a (3) bekezdéstől eltérve a tagállamok öt évnél rövidebb, de három évnél nem rövidebb elévülési időt is megállapíthatnak, feltéve, hogy meghatározott cselekmények esetében az elévülési idő félbeszakadására vagy nyugvására kerülhet sor.

12. cikk
Joghatóság

- (1) Minden tagállam megteszi az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 3. és 4. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozóan megállapítsa joghatóságát, amennyiben:
- a) a bűncselekményt egészben vagy részben a területén követték el;
 - b) a bűncselekményt az érintett tagállamban lajstromozott vagy annak lobogója alatt közlekedő hajó vagy légi jármű fedélzetén követték el;
 - c) az elkövető a saját állampolgára.
- (2) A tagállam tájékoztatja a Bizottságot, ha úgy dönt, hogy joghatóságát kiterjeszti a 3. és a 4. cikkben említett, a területén kívül elkövetett egy vagy több bűncselekményre, amennyiben:
- a) az elkövető szokásos tartózkodási helye a területén van;
 - b) az elkövető a tagállam tisztviselője, aki hivatalos minőségben jár el;
 - c) a bűncselekményt az adott tagállam területén letelepedett jogi személy javára követték el;
 - d) a bűncselekményt jogi személy javára, egészében vagy részben az adott tagállam területén általa folytatott üzleti tevékenység kapcsán követték el.

- (3) Amennyiben a 3. és 4. cikkben említett bűncselekmény több tagállam joghatósága alá tartozik, ezek a tagállamok együttműködnek annak meghatározásában, hogy melyik tagállam folytatja le a büntetőeljárást. Az ügyet adott esetben a 2009/948/IB tanácsi kerethatározat²¹ 12. cikkének (2) bekezdésével összhangban az Eurojusthoz kell utalni.
- (4) Az (1) bekezdés c) pontjában említett esetekben a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy joghatóságuk gyakorlása ne függjön attól a feltételtől, hogy a büntetőeljárás csak a bűncselekmény elkövetésének helye szerinti államtól érkezett feljelentést követően indítható meg.

13. cikk

Nyomozási eszközök

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. és a 4. cikkben említett bűncselekmények nyomozásához vagy az azokra vonatkozó büntetőeljárás lefolytatásához hatékony és arányos nyomozási eszközök álljanak rendelkezésre. Adott esetben ezen eszközök magukban foglalnak speciális, például a szervezett bűnözés vagy egyéb súlyos bűncselekmények elleni küzdelemben használt nyomozási eszközöket is.

²¹ A Tanács 2009/948/IB kerethatározata (2009. november 30.) a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről (HL L 328., 2009.12.15., 42. o.).

14. cikk

Az uniós korlátozó intézkedések megsértésének bejelentése és az ilyen jogsértéseket bejelentő személyek védelme

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az uniós korlátozó intézkedések ezen irányelv 3. és 4. cikkében említett megsértésének bejelentésére és az ilyen jogsértéseket bejelentő személyek védelmére az (EU) 2019/1937 irányelv – az abban meghatározott feltételek mellett – alkalmazandó legyen.

15. cikk

A tagállamon belüli illetékes hatóságok közötti koordináció és együttműködés

A tagállamok illetékes hatóságai közül és az igazságszolgáltatás függetlenségének sérelme nélkül kijelölnek egy szervezeti egységet vagy szervet, amely biztosítja a bűnüldöző hatóságok és az uniós korlátozó intézkedések végrehajtásáért felelős hatóságok közötti koordinációt és együttműködést az ezen irányelv hatálya alá tartozó bűncselekményekkel kapcsolatban.

Az első albekezdésben említett szervezeti egységnek vagy szervnek a következő feladatokat kell ellátnia:

- a) közös prioritások biztosítása, valamint a büntetőjogi és a közigazgatási úton történő végrehajtás közötti kapcsolat egységes értelmezése;
- b) stratégiai célú információcsere az alkalmazandó uniós és nemzeti jogban meghatározott korlátokon belül;
- c) konzultáció az egyedi nyomozások során az alkalmazandó uniós és nemzeti jogban meghatározott korlátokon belül.

16. cikk

*Együttműködés a tagállamok illetékes hatóságai, a Bizottság,
az Europol, az Eurojust és az Európai Ügyészség között*

- (1) Amennyiben felmerül a gyanú, hogy a 3. és 4. cikkben említett bűncselekmények határokon átnyúló jellegűek, az érintett tagállamok illetékes hatóságai fontolóra veszik, hogy a bűncselekményekkel kapcsolatos információkat továbbítják a megfelelő illetékes szervezeteknek.

A határokon átnyúló együttműködésre és kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó szabályok sérelme nélkül a tagállamok, az Europol, az Eurojust, az Európai Ügyészség és a Bizottság saját hatáskörük keretében együttműködnek egymással a 3. és a 4. cikkben említett bűncselekmények elleni küzdelemben. Ennek érdekében az Europol és az Eurojust adott esetben megadja azt a technikai és operatív támogatást, amelyre az illetékes nemzeti hatóságoknak szükségük van a kivizsgálásaik koordinálásának elősegítéséhez.

- (2) A Bizottság szükség esetén szakértőkből és gyakorlati szakemberekből álló hálózatot hozhat létre a bevált gyakorlatok megosztása és adott esetben a tagállamok illetékes hatóságainak támogatása érdekében az uniós korlátozó intézkedések megsértésével kapcsolatos bűncselekmények kivizsgálásának megkönnyítése céljából. A hálózat emellett adott esetben földrajzi területenként és ágazatok és tevékenységek szerint nyilvánosan elérhető térképet készíthet az uniós korlátozó intézkedések megsértésének vagy kijátszásának kockázatairól, amelyet rendszeresen frissít.

- (3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett együttműködés harmadik országok illetékes hatóságaival való együttműködést foglal magában, az együttműködésnek az alapvető jogok és a nemzetközi jog teljes körű tiszteletben tartása mellett kell történnie.
- (4) A tagállamok illetékes hatóságai gyakran és rendszeresen információkat osztanak meg a Bizottsággal és más illetékes hatóságokkal gyakorlati kérdésekben, különösen a kijátszás jellegzetes módszereiről, például a tényleges tulajdonlás és a vagyoni eszközök feletti ellenőrzés eltitkolására szolgáló struktúrákról.

17. cikk

Statisztikai adatok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az uniós korlátozó intézkedések megsértése elleni küzdelmet szolgáló intézkedéseik eredményességének nyomon követése érdekében rendelkezésre álljon egy olyan rendszer, amely a 3. és 4. cikkben említett bűncselekményekkel kapcsolatos bejelentési, nyomozási és bírósági szakaszokra vonatkozó anonimizált statisztikai adatok rögzítésére, előállítására és rendelkezésre bocsátására szolgál.
- (2) Az egyéb uniós jogi aktusokban megállapított adatszolgáltatási kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok évente megküldik a Bizottságnak a 3. és 4. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozó statisztikai adatokat, amelyek legalább a következőkre vonatkozó meglévő adatokat foglalják magukban:
- a) a tagállamok által nyilvántartásba vett és elbírált bűncselekmények száma;

- b) az eljárás megszüntetésével végződött bírósági ügyek száma, ideértve azokat, amelyeket az érintett bűncselekményekre vonatkozó elévülési idő letelte miatt szüntettek meg;
- c) azon természetes személyek száma:
 - i. akikkel szemben büntetőeljárást folytattak le;
 - ii. akiket elítéltek;
- d) azon jogi személyek száma:
 - e) a kiszabott i. amelyekkel szemben büntetőeljárást folytattak le;
 - ii. amelyeket elítéltek, vagy amelyekkel szemben pénzbírságot szabtak ki;

szankciók típusa és mértéke.

- (3) A tagállamok biztosítják a statisztikák összevont áttekintésének legalább háromévenkénti közzétételét.

18. cikk

Az (EU) 2018/1673 irányelv módosítása

A 2. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

- „w) az uniós korlátozó intézkedések megsértése.”

19. cikk

Értékelés, jelentéstétel és felülvizsgálat

- (1) A Bizottság ... [az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított három évvel]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy megfeleljenek ezen irányelvnek. A tagállamok megküldik az említett jelentés elkészítéséhez szükséges információkat a Bizottságnak.
- (2) A Bizottság ... [az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított hat évvel]-ig értékelést készít ezen irányelv hatásáról és hatékonyságáról, figyelembe véve a tagállamok által szolgáltatott éves statisztikai adatokat, kitérve arra, hogy szükséges-e naprakésszé tenni az uniós korlátozó intézkedések megsértésével kapcsolatos bűncselekmények jegyzékét, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A tagállamok megküldik az említett jelentés elkészítéséhez szükséges információkat a Bizottságnak. A jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatot kell fűzni.

20. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek ... [az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

21. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

22. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök
